

и праксы). Любовь та е просто добра воля, и благо-
готвореніе то воля дѣйствителна благаго чловѣка.
Кой то ще добро то другаго чловѣка, ся дума
благосклоненъ, обаче добротворителней чловѣкъ
ни е друго, освѣнь, кой то прави добро то сички
те силни по земля та мыслятъ за тѣхна та сла-
ва, чи е да покажатъ любовь вамто подобны те.
Обаче малко разсуждаватся между тѣхъ добротво-
рителны. И весма малко Иродатый (ачикъ аліа),
и суцій най сребролюбца, може да е благоскло-
ненъ: зацо то никакъ не му е голѣмо издивн-
телно: обаче за да ся дума, и да е нѣкой си бла-
готворителный, нужно е на други те добро то,
и болко то може да помага оныя, кои то иматъ
нужда. Ни е истинна на чловѣка чувствителна,
и най увеселителна вещь, освѣнь да гледа чловѣ-
чы, кои то ся добротворятъ отъ него: ни е по-
сладко друго име, освѣнь да слуша да го проно-
вѣдувать за добродѣтеля. Обаче кога правны бла-
готвореніе то, требува да имамъ, ако обстоя-
тельства та са согласни съ наша та воля, и да
пригледувамы какви чловѣци правны добро то.
Ни е истинна праведно, и полезно въ общество то,
лѣниви те да ся благоговѣтъ, и расточителны те
и на кѣсо, оныя, кои то се знолучи отъ лѣ-
ность, или отъ нравствены погрѣшки: зацо то
тока е като да почитамъ злата та, да презирамы
добродѣтель та, и така да умножавамы лошавы те
чловѣцы, и негодны те, и да смилavamo чѣслодо
добродѣтельныхъ чловѣкъ. Още подобава да пра